

תת"ע 4716/11/19 - חסן חוג'יראת נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4716-11-19 מדינת ישראל נ' חסן חוג'יראת
תיק חיצוני: 10154408768

מספר בקשה: 1

בפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופטת רונה פרסון
חסן חוג'יראת	
מדינת ישראל	

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 8.12.19 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה שלא בכביש, בניגוד לתקנה 33(א) לתקנות התעבורה, ונגזר עליו קנס בסך 1,000 ₪.
3. המבקש טען כי הוא נכה צה"ל, בן 68, וכי הוא סובל ממחלות רבות וצירף מסמכים רפואיים. טען כי כתוצאה ממצבו הבריאותי הוא נוטל מספר רב של תרופות אשר גורמות לו לבלבול ושכחה. טען כי הוא סובל מבעיה של דחיפות בהטלת שתן כך שהוא חייב לעיתים לעצור בשולי הכביש כדי להתפנות, כפי שקרה במועד מתן הדו"ח, וכשניסה להסביר זאת לשוטר סירב השוטר להקשיב לו ורשם לו את הדו"ח. טען כי בשל סיבות רפואיות וכתוצאה מהתרופות שהוא נוטל לא זכר שקיבל זימון לדיון ואף שכח את מועד הדיון, שאחרת היה מגיע לדיון וכופר באשמה. טען כי רק ביום 19.12.19 נודע לו אודות פסק הדין. לאור האמור ביקש להורות על ביטול פסק הדין ולקבל יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר לידי הנמען הרשום ומכאן שהמבקש ידע אודות מועד הדיון.
5. בתשובת המבקש לתגובת המשיבה טען המבקש כי המשיבה נימקה הנמקה כללית ולאקונית ולא התייחסה כלל לנסיבותיו האישיות ומצבו הבריאותי של המבקש וכן לסיכויו להוכיח חפותו.
6. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

עמוד 1

7. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
8. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר לידי המבקש והמבקש אינו חולק על כך כי זומן לדיון כדיון. לטענת המבקש, בשל מצבו הרפואי והתרופות שהוא נוטל, שכח שקיבל זימון לדיון ואף שכח את מועד הדיון, ותמך בקשתו בתצהיר ובמסמכים רפואיים. אני סבורה כי בנסיבות אלה, בשים לב לכך שהמבקש מודע לכך שהתרופות שהוא נוטל עלולות לגרום לו לשכחה, היה עליו לנקוט באמצעים על מנת להבטיח התייצבותו לדיון במועד. לעניין זה הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה אינם מהווים סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793).
9. עם זאת, המבקש העלה טענות הגנה אפשריות וטען כי יש בידו להוכיח חפותו בבית המשפט. בנסיבות אלו, ובשים לב לנסיבותיו האישיות ומצבו הבריאותי של המבקש, אני סבורה כי יש מקום ליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.
10. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 500 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 1.3.20 שאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדיון הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, ה' שבט תש"פ, 31 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.